

Man siger nu, at disse Mennesker, som protesterer og hævder, at det er for lav en Pris, man har sat paa deres Rug, er Brødfordyrere. Nej, det er ikke dem, der er Brødfordyrere. Brødfordyrelsen opstaar uomtvisteligt paa Vejen mellem Rugproducenterne og Brødkonsumenterne, det er ikke de danske Landbrugere, dem, som man tager Rugen fra til Maksimalpris, der bevirker Brødfordyrelsen. Det er ikke de danske Landbrugere, som fik Avancen ved den store Brødpriisstigning ved Krigens Udbrud. Jeg gaar ud fra, at der var umaadelig store Kvanta af Mel til Brød her i København. Rugbrødsprisen steg straks, og Melprisen steg ganske enormt; hvor gik den Fortjeneste hen? Den gik ikke til de danske Landbrugere, men den blev paa de Hænder, hvorigennem Rugen passerede fra Producenter til Konsumenter. Det er derfor ikke rigtigt at raabe „Brødfordyrere“ til de danske Landbrugere, for det har de danske Landbrugere aldrig forsøgt at være og vil heller aldrig gøre det, men ligesom den danske Landbostand har vaaget over, at Grundlovens Opfattelse af Ejendomsretten skete Fyldest i tidligere Tid, saaledes vil den ogsaa nu kræve det, og det tror jeg, Regeringen vil komme til baade at føle og at sande. Man kan sætte Magten i Stedet for det, vi hidtil har betragtet som Ret, i Rettens Sted. Det maa man bøje sig for, men det er min Overbevisning, at det aldrig vil blive godkendt af den danske Landbostand. Heri ligger et politisk Moment, men dette Moment stammer ikke fra Landbostanden; men fra dem, som har sagt: Vi har Ret til at sætte en hvilken som helst Pris og ekspropriere paa Grundlag af den. Den Teori og den Paastand vil ikke blive godkendt af den danske Landbostand hverken nu eller senere.

Det ærede Medlem fra Bøgnese (G. Fog-Petersen) var meget indigneret over, at det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) havde brugt Betegnelsen Skat om det Tab, Folk, der maatte afstaa deres Rug til Maksimalprisen, led. Men det ærede Medlem fra Bøgnese gjorde det ærede Medlem fra Herning Uret, thi det var slet ikke ham, der havde opfundet den Opfattelse. Denne Opfattelse har gjort sig gældende ude paa Landet i de paagældende Egne lige fra den Dag, Maksimalprisen blev sat. Vi har mødt den Gang paa Gang i de særlig rugdyrkende Egne, i de fattigste Egne af Landet. Da disse Mennesker saa, at man ikke alene gik til den Tvangsforanstaltning at gøre Fodringsforbudet mere omfattende, men ogsaa til

at fastsætte en Pris paa Rugen, forstod de, at det var en Skat, som blev lagt paa disse Egne til Fordel for dem, som var bedre stillede, som havde Hvede og Byg, som man ikke rørte ved.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele denne Sag. Jeg har kun en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen). Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har faaet Parolen fra Regeringen, at han maatte vide, at det var en politisk Sag; og jeg gaar ud fra, at det var med blødende Hjerter, han stod her og talte, ikke alene paa sine egne Vegne, men ogsaa paa det ærede Medlem fra Skives Vegne (Hans Nielsen) og paa det ærede Medlem fra Kellerups Vegne (P. E. Hansen), og maatte sige: Vi erkender, at det er en forkert Handling, Regeringen har begaaet; vi forstaar, der er handlet urigtigt mod disse Egne; vi repræsenterer disse Egne, og vi bor paa disse Egne, og vi forstaar, det er rigtigt alt, hvad der er sagt; men der er et politisk Moment i Sagen, og dette politiske Moment maa vi sætte i første Linie, saa faar det gaa disse Mennesker ude i de fattige Hedeegne, som det kan; dette Moment er, at Regeringen i hvert Fald skal bevares. Nu vil jeg sige, at hvorledes man end vender og drejer det, tror jeg ikke, der er noget Medlem, der har tænkt, at selv om den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som Venstres Ordfører har fremsat, bliver vedtaget, vil det bringe Ministeriet i Fare. Den Tanke tror jeg ikke, nogen eneste Venstremænd har haft. Kunde man virkelig styrte Regeringen ved at give den en Opfordring til at ophæve noget, som man anser for forkert? Og det er ikke alene Venstremænd, der anser det for forkert, det er ogsaa det ærede Medlem fra Sønder Vinge og det ærede Medlem fra Skive og det ærede Medlem fra Kellerup. Han sagde det saa stærkt fra dette Sted, som det var muligt at sige: Vi ved, det er galt, men vi tør ikke sætte Ministeriets Liv i Fare. Kan man da virkelig tro paa, at det at fremkomme med en Opfordring til Ministeriet om at yde Retfærdighed skulde sætte Ministeriets Liv i Fare? Det er ganske umuligt, og det har som sagt heller ikke nogen haft Tanker for indenfor Venstre, det er sikkert. Derfor tror jeg, det er en alt for sygelig Tanke, man har gjort sig ved at tro, at det skulde bringe Ministeriet til at falde. Nej, det ærede Medlem fra Sønder Vinge og hans nærmeste Meningsfæller kunde saa udmærket godt have været deres Overbevis-